

більшою потужністю, вартість яких оцінюється в 96 млрд. грн. та 160 млрд. грн. [2]. Тобто потрібні значні вкладення яких не має Україна.

На нашу думку для того щоб покращити ситуацію з виробленням електроенергії і не підірвати економіку нашої країни варто вкладати кошти у більш економічні проекти, які б замінили невідгідне будівництво енергоблоків. Наприклад будувати вітрові електростанції, адже за підрахунками вчених, загальний вітроенергетичний потенціал Землі в 30 разів перевищує річне споживання електроенергії в усьому світі.

Навіть якщо сьогодні використовуватиметься лише мізерна частка цієї енергії — це не буде великою проблемою, оскільки коли потреба в електроенергії нижча, «зайва» потужність ВЕС може спрямовуватись на виробництво надзвичайно цінного енергетичного продукту — водню. Водень може використовуватися як паливо для автомобілів, а також замість природного газу у багатьох інших установках, причому внаслідок його згоряння не утворюються шкідливі речовини, а лише водяна пара.

Тобто такими нововведеннями було б вирішено значну кількість поточних проблем на економічному та екологічному рівні, без підтримки іноземних інвестицій, а спираючись на ті ресурси, які є на території України.

Література

1. Писаренко, І. Атомна енергетика України: повна залежність або ривок вперед? / І. Писаренко // — Економічна правда. — К., 2013. — 30 с.
2. Проект документу для громадського обговорення від 07 червня 2012 р. «Оновлення Енергетичної стратегії України на період до 2030 р.». [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://energetyka.com.ua/normativna-baza/384-energetichna-strategiya-ukrajini-na-period-do-2030-roku>.

Гук І.-М. М.,

*студентка 2 курсу факультету адвокатури,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ВЕНЧУРНЕ ІНВЕСТИВАННЯ В УКРАЇНІ

Проголошений українською державою курс на перебудову національної економіки на інноваційних засадах та здійснення високотехнологічного виробництва вимагають залучення потужного

фінансування, необхідного для забезпечення ефективного розвитку інноваційних процесів, впровадження у масове виробництво уже існуючих інноваційних винаходів та розробок, а також дієвої підтримки фундаментальної та прикладної вітчизняної науки. Сьогодні ні держава, ні власне підприємства — інноватори, дослідники й виробники не в змозі на тривалий проміжок часу вилучити із обігу значні обсяги коштів. Зважаючи на те, що практика залучення коштів підприємствами шляхом емісії цінних паперів та розміщення їх на фондовому ринку в Україні практично не розповсюджена через необізнаність та незацікавленість фізичних осіб у такій низько прибутковій та ненадійній схемі вкладення своїх заощаджень, на перший план сьогодні виходить питання розвитку венчурного фінансування інноваційної діяльності.

Терміни «венчурний капітал» і «венчурний бізнес» (від англ. «venture») означає ризикове підприємство або започаткування. Венчурне підприємництво — це діяльність, спрямована на впровадження ризикових проєктів для одержання прибутків, підприємницького та засновницького доходів шляхом організації компанії, що займається впровадженням нововведень і подальшим їхнім розвитком. Венчурне підприємництво виконує функцію прискорювача інноваційного розвитку і здатне не тільки вивести економіку країни на вищий рівень, а й забезпечити прорив вітчизняних технологій на світові ринки [1]. Венчурний механізм відіграв важливу роль у реалізації базових інновацій в галузі мікроелектроніки, автоматизації промислового виробництва, біотехнології тощо. За підтримки інвесторів ризикового капіталу знайшли широке практичне застосування такі науково-технічні розробки, як мікропроцесор, персональний комп'ютер, інтернет-технології. За допомогою венчурного капіталу було створено американську фірми «Apple», «Netscape», а також реактивний двигун, кулькову ручку, кольоровий папір тощо. Венчурний бізнес сприяв якісним змінам у структурі виробничих сил суспільства та суттєво вплинув на виробничі відносини. Зокрема, цей бізнес підтримував малий та середній наукоємний бізнес, забезпечивши симбіоз знань, фінансів та управління. У межах економічної теорії це відображено у нових моделях економічного зростання з ендегенним технологічним процесом, в яких, крім традиційних факторів виробництва (праця, капітал), виділено і такий фактор як людський капітал. Від того, наскільки успішно функціонує венчурний механізм сьогодні, за-

лежить швидкість комерціалізації нових перспективних наукових ідей та технологічних розробок і, як наслідок, конкурентоспроможність національної промисловості в умовах глобалізації економічних відносин.

Фактори, що впливають на ринок венчурних інвестицій в Україні, можна представити у вигляді таких, що позитивно впливають, прискорюючи формування ринку венчурного капіталу і таких, що гальмують цей ринок, впливаючи негативно. В Україні сьогодні не дуже багато проектів, які є цікавими з точки зору венчурного інвестора. Це спричинено недостатньою кількістю малих інноваційних фірм, і в першу чергу — у сфері високотехнологічного бізнесу. Основними факторами, які гальмують розвиток венчурного ринку є :

1. Капіталізація фондового ринку просувається досить низькими темпами.

2. Відсутність відповідної законодавчої бази. Потрібно прийняти в Україні Закон про венчурні асоціації ,який має визначити умови розвитку ринку венчурного капіталу та забезпечити привабливий інвестиційний клімат для учасників високо ризикового процесу венчурного фінансування.

3. Відсутність мотивації у створенні венчурних фондів і компаній в Україні спричинена недостатньою увагою держави до цієї проблеми.

4. Сьогодні маркетингові дослідження в інноваційній сфері в Україні майже не ведуться, що спричинено, між іншим, також існуючими недоліками у системі захисту інтелектуальної власності. Недосконала інформаційна база гальмує розвиток венчурного підприємництва.

5. Нестача висококваліфікованих фахівців в інноваційній сфері, які були б спроможні забезпечити ефективний менеджмент як венчурного бізнесу, так і всіх інших суб'єктів інноваційного підприємництва. У вищих навчальних закладах слід передбачити підготовку та перепідготовку інноваційних менеджерів з обов'язковим проходженням стажування в закордонних венчурних компаніях та фондах [2].

Таким чином низька активність венчурного інвестування в країні пов'язана з небажанням ризикувати у досить нестабільному зовнішньому середовищі, відсутністю розвиненої інфраструктури. Банки не прагнуть інвестувати в довгострокові ризиковані проекти

до того ж без гарантій. Страховий бізнес в Україні хоч і охоплює багато компаній, але він менш розвинений ніж у США і Західній Європі[3].

Отже, венчурне інвестування — це особлива система вкладення коштів у нові проекти. Його головна і принципова відмінність від традиційного полягає в тому, що необхідні кошти можуть надаватися під перспективну ідею без гарантованого забезпечення наявним майном, заощадженням, або іншими активами підприємця. Розвиток венчурних асоціацій може бути шляхом розвитку нових технологій та економіки в цілому.

Література

1. Фатеева І. Венчурний капітал і венчурні компанії як основа перетворень інноваційного середовища в Україні / І.Фатеева // Вісник Академії правових наук України. — 2006. — № 2. — С. 141-149.
2. Беруга Л. Реалізація стратегії інноваційного розвитку економіки України в системі венчурного фінансування / Л. Беруга // Актуальні проблеми економіки. — 2002. — № 12. — С. 75-79.
3. Лапко О. О. Фактори, що впливають на ринок венчурних інвестицій / О. О. Лапко // Економіка і прогнозування. — 2007. — № 3. — С. 54-63.

Гриник О. А.,

*студентки 2 курсу факультету адвокатури,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

СТАН ТА ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ В УКРАЇНІ

З переходом України до ринкових умов господарювання по-стала необхідність членства нашої країни в різних міжнародних організаціях та відкриття можливостей для міжнародного інвестування. Надходження іноземних інвестицій забезпечить в майбутньому повноцінне функціонування господарюючих суб'єктів, підвищить конкурентоспроможність національного виробництва та забезпечить збалансованість економічного розвитку. У зв'язку з цим, однією з найбільш важливих сучасних наукових проблем є створення економічних умов для іноземних інвестиційних проєктів, з огляду на те, що вони останнім часом скорочуються.